

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/261/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219183
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1316219183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobkyne: S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, H., zast. advokátskou kanceláriou Bartošik Šváby s.r.o., Plynárska 7/A, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653, Bratislava, Tomášikova 48, zast. JUDr. Roman Kvasnica a partneri s.r.o., advokátska kancelária, Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, o zaplatenie sumy 1.345,89 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.345,89 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške :

8,05% zo sumy 79,17 eur od 16.07.2015 do zaplatenia,
8,05% zo sumy 79,17 eur od 16.08.2015 do zaplatenia,
8,05% zo sumy 79,17 eur od 16.09.2015 do zaplatenia,
8,05% zo sumy 79,17 eur od 16.10.2015 do zaplatenia,
8,05% zo sumy 79,17 eur od 16.11.2015 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.12.2015 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.01.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.02.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.03.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.04.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.05.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.06.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.07.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.08.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.09.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.10.2016 do zaplatenia,
8,00% zo sumy 79,17 eur od 16.11.2016 do zaplatenia,
to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku .

II. Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou došlou súdu dňa 29.11.2016 domáhala zaviazania žalovaného na zaplatenie jej sumy 1.345,89 eur s príslušenstvom špecifikovaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, titulom neplatnej Výpovede z 26.10.2009 danej žalobkyni žalovaným zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovaného zo dňa 28.08.1996 /ďalej len „Zmluva o dôchodku“/ z dôvodu, že predmetná Výpoveď daná v zmysle § 582 Obč. zák. predpokladajúca a vzťahujúca sa na neurčitú dobu sa nevzťahuje na prípad predmetnej dôchodkovej Zmluvy dohodnutej na určitý čas. Žalovaný dňa 26.10.2009 vypovedal predmetnú Zmluvu o dôchodku podľa § 582 Občianskeho

zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom účinnosť a platnosť Zmluvy mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrtroka, t.j. dňa 31.03.2010 a k 15.04.2010 žalovaný v prospech žalobkyne na základe Zmluvy o dôchodku nevykonal žiadnu platbu. Žalovaný, podľa žalobkyne, nesprávne posúdil právny charakter Zmluvy o dôchodku a následne nesprávne aplikoval ustanovenie § 582 ods. 1 OZ upravujúci možnosť výpovede zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, preto je Výpoveď neplatná. Zmluva o dôchodku v zmysle OZ je vždy zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitého trvania, pričom však platí, že nie je zmluvou na dobu neurčitú. Žalobkyňa si v minulosti na súde uplatnila od žalovaného nárok na zaplatenie mesačných plnení zo Zmluvy o dôchodku za obdobie od apríla 2010 do júna 2015, bolo jej súdom vyhovené a vo vzťahu k posúdeniu charakteru zmluvy o dôchodku bol právny názor tunajšieho súdu ustálený a v konaniach, ktoré mali rovnaký právny základ, súd potvrdil, že Zmluva o dôchodku je platná a Výpoveď žalovaného neplatná. Žalobkyňa poukázala na nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012 č.k. II.ÚS 26/2012-33, ktorý potvrdzuje, že Zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, a teda nie je možné ju ukončiť výpoveďou v zmysle § 582 ods. 1 OZ. Podobne rozhodol aj NS SR č.k. MCdo 49/1012 zo dňa 29.04.2014. Podanou žalobou si žalobkyňa z dôvodu, že Zmluva o dôchodku naďalej trvá, uplatňuje od žalovanej nárok na zaplatenie sumy 79,17 eur mesačne za obdobie od júla 2015 do novembra 2016, t.j. 17 mesiacov, s prislúšenstvom.

2. Žalobkyňa na preukázanie svojho nároku pripojila k žalobe Zmluvu o poskytovaní plnenia „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 28.08.1996, štatút PDF a súvisiace dokumenty, Výpoveď žalobcu zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 26.10.2009, nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012 č.. II. ÚS 26/2012-33, Uznesenie NS SR č. 5 MCdo 49/2012 zo dňa 29.04.2014.

3. a/ Žalovaný so žalobou nesúhlasil, túto žiadal zamietnuť v celom rozsahu. Žalovaný poprel, že so žalobkyňou má platne uzavretú Zmluvu o dôchodku, resp. ak mal, tak táto bola platne ukončená výpoveďou žalovanej. Rovnako žalovaný poprel svoju povinnosť platiť mesačne žalobkyni sumu 79,17 eur zo Zmluvy o dôchodku, pretože právo na plnenie, ktorého sa žalobkyňa domáha, je v rozpore s hmotným právom a ak by aj v minulosti existovalo, už zaniklo. Výpoveď zo Zmluvy o dôchodku daná žalobkyni žalovanou, je platná, pretože Zmluva o dôchodku na doživotie je uzavretá na dobu neurčitú a ako takú ju žalovaná platne vypovedala v súlade s § 582 OZ a na základe predmetnej výpovede zmluvný vzťah žalobkyne a žalovanej založený Zmluvou o dôchodku zanikol dňom 31.03.2010, preto nároky na plnenie žalobkyni nevznikli.

b/ Na predmetnú vec sa ďalej vzťahujú ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako i § 575 ods. 1 OZ. Plnenie Zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožné zo strany banky. Keďže účelom Zák. č. 483/2001 Z.z. je regulovať banky tak, aby bankový systém v štáte bol stabilný a bezpečný, zákon banke nepovoľuje plniť zmluvy bez protiplnenia pre banku s tým, že ak aj taká zmluva nie je uzavretá pri bankovej činnosti alebo pri podnikaní banky, tak jej plnenie je zakázané, čo je v súlade s § 1 Zák. o bankách, ktorý sa neobmedzuje len na podnikateľskú činnosť banky, a tiež v súlade s § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou cit. Zákona, ktorý neobsahuje žiadne obmedzenia čo do skúmania subjektov alebo čo do skúmania, či išlo o bankovú činnosť banky pri podnikaní, ale zakazuje plošne vykonávať činnosti v rozpore so zákonom o bankách. Ustanovenie § 27 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. sa pri aplikácii § 119 ods. 3 uplatní na zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť. Teda banke je zakázané plniť zo zmluvy bez protiplnenia, akou je zmluva o dôchodku. Nie je možné obísť normu Zákona č. 483/2001 z.z. o bankách. Zák. č. 483/2001 Z.z. sa na predmetnú vec použije, pretože je to dané § 1 cit. Zákona, podľa ktorého zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk na území SR na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému. Štatút Podporného dôchodkového fondu žalovaného účinný od 01.07.1993 slúži okrem iného na podporu stabilizácie pracovníkov žalovaného a podpora stabilizácie pracovníkov banky je vzťahom nepochybne súvisiacim s organizáciou a riadením žalovaného ako banky. Je zrejmé, že Zmluvu o dôchodku banka neuzatvorila pri bankovej činnosti banky, pretože poskytovanie plnenia bez protiplnenia nie je bankovou činnosťou, avšak práve na také prípady sa vzťahuje § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. č. 483/2001 Z.z. Zák. o bankách sa použije okrem bankových činností aj na všetky činnosti banky, ktoré zákon o bankách banke zakazuje. Zároveň plnenie zo Zmluvy o dôchodku je hospodárky neodôvodnené.

c/ Pri aplikovaní vyššie uvedených ustanovení záväzkov na plnenie zo Zmluvy o dôchodku voči žalobkyni zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie sa stalo nemožné podľa § 575 os. 1 OZ s poukazom

na § 27 ods. 6; § 116; § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. č. 483/2001 Z.z. z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenia bez protihodnoty a ani hospodárky neodôvodnené plnenie.

4. a/ Žalobkyňa vo svojej replike (vyjadrení k vyjadreniu k žalobe žalovaného) uviedla, že žalovaný ako zamestnávateľ uzatvoril so žalobkyňou ako zamestnancom dňa 28.08.1996 Zmluvu o dôchodku, v ktorej sa zaviazal poskytovať žalovanej doživotne mesačné plnenie 79,17 eur, pričom príspevok sa poskytoval len tým zamestnancom, ktorí sa rozhodli nezotrvať v pracovnom pomere so žalovaným a podali si žiadosť o poskytnutie príspevku z Podporného dôchodkového fondu žalovaného a vznikol im nárok na príspevok v zmysle pravidiel na jeho poskytnutie. Žalovaný neuzavrel zmluvu o dôchodku so žalobcom ako podnikateľský subjekt pri výkone svojej bankovej činnosti, zo strany žalovaného išlo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku. Žalovaný predmetné plnenie poskytoval žalovanej vyše 13 rokov, kedy ani raz nespochybnil Zmluvu o dôchodku. Posledné plnenie zo Zmluvy o dôchodku žalovaný žalobkyňi vyplatil k 15.03.2010, preto si žalobkyňa 1. žalobou na súde uplatnila nárok na vyplatenie plnenia za obdobie od mája 2010 za 27 mesiacov a následne 2. žalobou nárok na vyplatenie plnenia za 35 mesiacov od augusta 2012, ktoré plnenia jej boli právoplatne priznané. Argumentáciu žalovaného k predmetnej žalobe v tomto konaní považuje žalobkyňa za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu zo Zmluvy o dôchodku. Skutočnosť, že zmluva o dôchodku je vždy zmluvou na dobu určitú konštatoval opakovane prvoinštančný i druhoinštančný súd, záver potvrdil i Ústavný súd SR v viacerých rozhodnutiach (nález sp.zn. II. ÚS 26/2012 z 25.04.2012, uznesenie sp. zn. IV. ÚS 550/2012 z 07.11.2012, uznesenie sp. zn. II. ÚS 505/2012 z 13.11.2012) s tým, že v zmysle ich právneho názoru by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola v takýchto prípadoch narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek takýto zmluvný vzťah ukončil.

b/ K údajnému rozporu Zmluvy o dôchodku s § 27 ods. 12 (v minulosti ods. 8), § 116, § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobkyňa uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného o zániku záväzku z dôvodu nemožnosti plnenia § 575 a nasl. OZ z dôvodu, že :

- Žiadne ustanovenie Zák. o bankách, predovšetkým § 27 ods. 12 nestanovuje, žeby vykonávanie peňažnej platby na základe zmluvy o dôchodku bolo zakázané,
- Zmluva o dôchodku nebola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 12 zák. o bankách, žalobkyňa bola dlhé roky zamestnancom žalovaného a svojou dlhoročnou prácou pre žalovaného sa nemalou mierou zaslúžila o súčasné postavenie žalovaného na bankovom trhu, Zmluva o dôchodku bola preto uzavretá výlučne so žalovanou ako zamestnankyňou žalovaného, preto protihodnota žalovaného bola zo strany žalobkyne poskytnutá počas celého jej aktívneho pracovného života. Skutočnosť, že aj keby sa Zákon o bankách na plnenie zo Zmluvy o dôchodku vzťahoval, uvedené nie je možné považovať za hospodársky neodôvodnené planenie, potvrdil aj Ústavný súd SR sp. zn. IV. ÚS 457/2013 z 24.07.2013, keď zamietol sťažnosť žalovaného. Tvrdenie žalovaného, že Zmluva o dôchodku zanikla z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia pre existenciu rozporu zmluvy s § 27 ods. 12 Zákona o bankách nemohlo dôjsť, nakoľko žiadne ustanovenie Zák. o bankách explicitne nespája rozpor právneho vzťahu s § 27 ods. 12 so zánikom takého právneho vzťahu, nie je to uvedené v § 116, na ktorý poukazoval žalovaný. Taktiež § 119 ods. 3 výslovne stanovuje bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činností podľa doterajším predpisov (t.j. platných pred účinnosťou Zákona o bankách) so Zákonom o bankách, do 6 mesiacov od účinnosti Zákona o bankách.

- Ustanovenie § 116 je irelevantné pre posúdenie vzťahov medzi žalobkyňou a žalovanou a v § 119 ods. 3 Zák. o bankách nepriamo vylučuje zánik povinnosti žalovaného plniť zo Zmluvy o dôchodku pre dodatočnú nemožnosť plnenia

- Ustanovenie § 27 ods. 12 Zák. o bankách sa nevzťahuje na interné vzťahy žalovaného a jeho zamestnanca, ale upravuje len vzťahy žalovaného ako banky navonok, t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi, či inými bankami vzhľadom k predmetu jeho činnosti. Nárok žalobkyne nie je nárokom vzniknutým zo vzťahu klienta a banky pri výkone bankovej činnosti a v rámci výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 103/2014 z 19.02.2014.

- Plnenie žalovaného zo Zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu PDF vyplácané z PDF žalovaného vytváraného z použiteľného čistého zisku žalovaného, čo Zákon o bankách nezakazuje.

c/ Podľa žalobkyne, argumenty žalovaného sú v rozpore s rozhodovacou praxou súdov, skutočnosť, že § 27 ods. 12; § 116; § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z.z. nie sú na prejednávany prípad aplikovateľné, čo niekoľkokrát potvrdil i Ústavný súd SR (napr. III. ÚS 103/2014. IV. ÚS 31/2013), ako aj ustálená judikatúra všeobecných súdov (napr. 2 Cdo 60/2012, 3Cdo 186/2012, 7Cdo 115/2014, 7Cdo 126/2012).K replike žalobkyňa pripojila listinné doklady: návrh dohody o ukončení Zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF

Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 03.06.2012 so sprievodným listom žalovaného adresovaný žalobkyni, informácie z internetových stránok žalovanej, vybrané časti výročnej správy Nadácie žalovaného z roku 2015, finančné prehľady žalovaného za rok 2015, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

5. Podľa § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur. S poukazom na citované zákonné ustanovenie, bol vo veci dňa 10.10.2017 verejne vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 177 ods. 2 písm. a/ CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 02.01.2018.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi : Zmluvou o poskytovaní plnenia „ Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 28.08.1996 (ďalej len „Zmluva o dôchodku“), štatútom PDF a súvisiacimi dokumenty, Výpoveďou žalobcu zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 26.10. návrhom dohody o ukončení Zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 03.06.2012 so sprievodným listom žalovaného adresovaným žalobkyni, informáciami z internetových stránok žalovaného, vybranými časťami výročnej správy Nadácie žalovaného z roku 2015, finančnými prehľadmi žalovaného za rok 2015, obsahom spisu tunajšieho súdu č.k. 45C 469/2015, nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012 č.. II. ÚS 26/2012-33, Uznesením NS SR č. 5 MCdo 49/2012 zo dňa 29.04.2014, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 28.08.1996 súd zistil, že táto bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným a jej predmetom bolo doživotné plnenie žalobkyni žalovaným ako povinným z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu vo výške 79,17 eur mesačne k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia žalobkyne. Podľa bodu 4 Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle bodu 6 Zmluvy záväzok žalovaného ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu.

8. Zo Štatútu Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 01.07.1993 súd zistil, že uvedený fond slúžil na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci žalovaného dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti k žalovanému, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov (čl. I). Z fondu s odo dňa účinnosti štatútu poskytovalo plnenie v sume, ktorou bol rozdiel medzi priznaným starobným dôchodkom a percentuálnou sadzbou najvyššieho priznaného základného platu za posledných päť rokov pred prvým odchodom do starobného dôchodku (čl. III bod 1 písm. a/).

9. Z Výpovede žalovaného č. j. 0179/92/09 zo dňa 26.10.2009 súd zistil, že žalovaný dal žalobkyni podľa § 582 Obč. zákonníka Výpoveď zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 28.08.1996 s tým že po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty od doručenia výpovede platnosť a účinnosť zmluvy skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrtroka t.j. 31.03.2010.

10. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 45C/469/2015-117 zo dňa 15.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/360/2016-159 zo dňa 26.01.2017, právopl. 12.04.2017, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.770,95 eur s príslušenstvom titulom plnenia zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 28.08.1996 za obdobie od augusta 2012 do júna 2015 (35 mesiacov)za apríl 2010 pri vyhodnotení Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 27.8.1996 za platnú, neuzavretú za nápadne nevýhodných podmienok pre žalovaného, výpoveď odporcu z tejto zmluvy zo dňa 26.10.2009 za neplatnú z dôvodu, že Zmluva bola uzavretá na dobu určitú neurčitého trvania, z ktorého dôvodu výpovedný dôvod v zmysle § 582 Obč. zák. nebol daný. Už v tomto konaní odporca namietal zánik záväzku odporcu z tejto zmluvy pre nemožnosť plnenia, ktorú námietku súd vyhodnotil za nedôvodnú a taktiež odporca namietal zánik jeho záväzku voči navrhovateľke z dôvodu rozporu s § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, § 27 ods. 8, § 116 Zák. o bankách č. 483/2001 Z. z., a to z rovnakých dôvodov, ktoré odporca uplatnil v tomto konaní č. k.

21C/261/2016, pričom aj prvoinštančný a aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí č. k. 9Co/360/2016-159 zo dňa 26.01.2017 zastal názor, že vzťah medzi sporovými stranami založený zmluvou o dôchodku nepatrí medzi vzťahy regulované Zákonom o bankách. Preto zmluvu o dôchodku nemožno považovať za uzavretú za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 12 Zákona o bankách a rovnako nevzhliadol žiadne dôvody zániku povinnosti žalovaného plniť zo zmluvy o dôchodku pre nemožnosť plnenia podľa § 575 OZ.

11. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 OZ, zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 582 ods. 1 OZ, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplyva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 1 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa § 27 ods. 12 (predtým ods. 8) Zák. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky; podľa § 116 tohto zákona sa týmto spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

Podľa § 116 Zák. o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 119 ods. 3 Zák. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanovky s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 28.08.1996 bola medzi stranami sporu uzavretá v zmysle § 842 OZ Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie žalovaným ako povinným v prospech žalobkyne vo výške 79,17 eur mesačne v zmysle uplatneného a priznaného nároku na základe Žiadosti

žalobkyne o priznanie plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovaného. Na základe predmetnej zmluvy odo dňa jej účinnosti žalovaný v prospech žalobkyne i plnil. Dňa 26.10.2009 žalovaný však v zmysle § 582 ods. 1 OZ uplatnil voči žalobkyni Výpoveď z predmetnej zmluvy, a to z dôvodu, že Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede. Platnosť a účinnosť Zmluvy o dôchodku mala podľa Výpovede žalovaného zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.03.2010, z tohto dôvodu preto počnúc mesiacom apríl 2010 prestal žalovaný poskytovať v zmysle Zmluvy o poskytovaní podporného dôchodkového fondu odporcu plnenia. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 45C/469/2015-117 zo dňa 15.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/360/2016-159 zo dňa 26.01.2017, právopl 12.04.2017 súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.770,95 eur s príslušenstvom titulom plnenia z predmetnej dôchodkovej zmluvy za obdobie od augusta 2012 do júna 2015 s vyhodnotením aj námietok žalovaného tak, že zmluva zo dňa 28.08.1996 nebola uzavretá na dobu neurčitú, preto Výpoveďou zo dňa 26.10.2009 danú žalobkyni žalovaný v zmysle § 582 Obč. zák. nemohol zmluvu vypovedať a táto Výpoveď je neplatná. Už v tomto konaní sa prvostupňový i odvolací súd zaoberal a vyhodnotil i námietky vznesené odporcom týkajúce sa nemožnosti plnenia pre rozpor so Zákonom o bankách, § 27 ods. 12 (predtým ods. 8); § 116; § 119 ods.3 a vyhodnotil ich ako nedôvodné, nakoľko na daný právny vzťah sa Zákon o bankách č. 483/2001 Z.z. nevzťahuje.

13. Podanou žalobou v tomto konaní č. k. 21 C/261/2016 sa žalobkyňa domáha zaviazania žalovaného na plnenie v zmysle predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovaného zo dňa 28.08.1996 za obdobie od júla 2015 do novembra 2016, t.j. 17 mesiacov. Žalovaný však v konaní vzniesol opätovne totožné námietky v rámci svojho vyjadrenia k žalobe ako v právoplatne ukončenom konaní na tunajšom súde č. k. 45C/469/2015 týkajúce sa nerešpektovania Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z., v dôsledku čoho právo navrhovateľky na plnenie z predmetnej zmluvy zaniklo, keďže sa stalo právne nemožným zo strany odporcu ako banky podľa § 575 ods. 1 OZ a ak by aj záväzok odporcu zo Zmluvy v minulosti existoval, tak s poukazom na § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3 Zák. o bankách zanikol, pretože banka nesmie poskytovať plnenia bez protihodnoty.

14. Súd ako otázku prejudiciálnu riešil otázku platnosti, príp. neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. zo dňa 28.08.1996, ako i Výpovede žalovaného zo zmluvy zo dňa 26.10.2009, pričom dospel k záveru, že predmetnou Zmluvou sa v prospech žalobkyne založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určenú neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Obč. zák., svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. a i v predmetnej Zmluve je jasne špecifikovaný jej koniec t.j. doživotne, teda okamih smrti žalobkyne. Jedná sa teda o presne určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo sporovými stranami dohodnuté do okamihu úmrtia žalobkyne, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle. Ustanovenie § 582 ods. 1 OZ upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - Výpoveďou zo dňa 26.10.2009 podľa § 582 OZ. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná Zmluva zo dňa 28.08.1996 nebola uzavretá na dobu neurčitú, žalovaný preto nemohol Zmluvu vypovedať podľa § 582 OZ. Navyše charakter a účel uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovaného, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobkyni poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Predmetná zmluva o dôchodku spĺňa podstatné náležitosti zmluvy podľa § 582 ods. 1 OZ, preto Výpoveď zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 26.10.2009 danú žalovaným žalobkyni považuje súd za neplatnú, nakoľko Zmluva o dôchodku je zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitého trvania, nie však zmluvou na dobu neurčitú. Platnosť predmetnej Zmluvy o dôchodku zo dňa 28.08.1996, ako i neplatnosť Výpovede zo zmluvy zo dňa 26.10.2009 bola ustálená i v Náleze Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.4.2012, ktorý potvrdil, že Zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, nie je možné ju ukončiť Výpoveďou podľa § 582 ods. 1 OZ.

15. Čo sa týka námietok žalovaného uplatnených v rámci vyjadrenia k žalobe týkajúcich sa neplatnosti Zmluvy o dôchodku, príp. jej zániku pre nemožnosť plnenia pre rozpor s ustanoveniami Zák. č. 583/2001 Z. z. o bankách, tieto súd vyhodnotil ako nedôvodné a účelové v snahe oddialenia rozhodnutia vo veci, príp. vyhýbaniu sa plneniu vzhľadom na vysoký vek žalobkyne. Pri vyhodnotení týchto námietok sa súd v plnom rozsahu stotožňuje s vyjadreniami žalobkyne v tom, že § 27 ods. 12 (predtým ods. 8) Zák. o bankách sa nevzťahuje na interné predpisy žalovaného ako zamestnávateľa a jeho zamestnanca, preto sa ani netýka vzťahov upravených Zmluvou o dôchodku. Toto ustanovenie citovaného zákona upravuje interné veci banky ako zamestnávateľa a jej zamestnanca, ako i vzťahy banky navonok, t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi, či inými bankami vzhľadom k predmetu jej činnosti, čo vyplýva z existencie interných predpisov banky, konkrétne zo Štatútu PDF čl. I. Plnenie odporcu zo Zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu PDF vyplácané z Podporného dôchodkového fondu odporcu vytváraného z použiteľného zisku odporcu, čo Zákon o bankách nezakazuje. Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 Zák. o bankách, nakoľko žiadne ustanovenie cit. zákona neustanovuje, že vykonávanie peňažných platieb na základe zmlúv o dôchodku je zakázané, a toto nie je preto ani v rozpore so zákonom. Predmetná zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok pre žalovaného v zmysle § 27 ods. 12 Zák. o bankách, nakoľko sa jedná o zmluvný typ asynalagmatickej zmluvy, navyše tu neexistuje ani rozpor zmluvy pre neexistenciu protihodnoty plnenia žalovaného voči žalobkyňi, nakoľko žalobkyňa bola bývalou zamestnankyňou žalovaného. Ak by aj Zmluva bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok / čo nie je/, jej platnosť by nezanikla a nedošlo by ani k jej zániku z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia pre údajnú existenciu rozporu s § 27 ods. 12 Zák. o bankách, keďže Zákon o bankách explicitne nespája rozpor právneho vzťahu s § 27 ods. 8 so zánikom tohto vzťahu, keď § 119 ods. 3 Zák. o bankách len stanovuje bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy k tretím osobám vzniknuté pri výkone činnosti podľa dovtedajších predpisov so Zákom o bankách. Aj námietku žalovaného týkajúcu sa na hospodársky neodôvodneného plnenia zo Zmluvy o dôchodku pre žalovaného súd vyhodnotil za taktiež nedôvodné už s poukazom na bývalý zamestnanecký vzťah medzi stranami sporu a snahu a cieľ žalovaného zabezpečiť sociálnu starostlivosť o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, čo spadá pod agendu personálneho a sociálneho úseku divízie ľudských zdrojov. Súčasne predmetná zmluva o dôchodku nie je ani v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na súlad s účelom Fondu vymedzeným v čl. I Štatútu PDF, pričom skončením vyplácania dôchodku podľa zmluvy by došlo k podstatnému zníženiu životnej úrovne žalobkyne. Preto vzhľadom na skutočnosť, že na predmetný právny vzťah sa nevzťahuje Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, konkrétne teda ani § 27 ods. 12, § 116, § 119 ods. 3, Zmluva o dôchodku zo dňa 28.08.1996 je stále platná, preto žalovaný má naďalej povinnosť zo zmluvy plniť, jeho právo nezaniklo pre nemožnosť v zmysle § 575 ods. 1 OZ.

16. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd v súlade s § 842, § 517 ods. 1,2 OZ, § 3 Nar. vlády SR č.87/1995 Z.z. a s poukazom na konštantnú judikatúru (uznesenia NS SR sp. zn. 5MCdo 49/2012 z 29.04.2014, sp. z. 2 Cdo 60/2012 z 29.03.2012, sp. zn. 3 Cdo 186/2012 z 22.11.2012, sp. zn. 7 Cdo 115/2014 z 23.05.2014, sp. zn. 7 Cdo 126/2012 z 12.06.2013), ako i nálezy Ústavného súdu SR (uznesenia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 103/2014 z 19.02.2014, sp. zn. IV. ÚS 31/2013 z 17.01.2013, sp. zn. IV. ÚS 550/2012 zo 07.11.2012, sp. z. II.ÚS 26/2012 z 25.04.2012) zaviazal žalovaného na zaplatenie celkovej sumy 1.345,89 predstavujúcej mesačné plnenia zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 28.08.1996 za obdobie júl 2015 až november 2016 t.j. 17 mesiacov á 79,17 eur. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, žalobkyňi tak vznikol nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z každej mesačnej úhrady 79,17 eur od 16.07.2015 do zaplatenia ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačného plnenia za každý mesiac za obdobie júl 2015 až november 2016 do zaplatenia.

17. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi ako úspešnej procesnej strane priznal voči žalovanému, ktorý bol v spore neúspešný, náhradu trov konania v plnej výške. Súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).